

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Eisdem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

remittatis eandem ad nos sufficienter instructam, præsigentes partibus terminum competentem quo nostro se conspectui præsentent sententiam dante Domino recepturæ. Ne verò per excogitatum malitiam, sicut ex quibusdam præsumptionibus pluribus videbatur, effectum sententiæ in damnum Episcopi contingeret impediri, neve monasterium per executionem sententiæ propter ipsas suspiciones incurreret detrimentum, nos æquitate pensata ita duximus providendum, ut ante omnia supradicta sententia à nobis prolata per vos executioni mandetur. Quocirca fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus quatinus sententiam ipsam sublato appellationis obstaculo executioni mandantes, faciatis eandem inviolabiliter observari, contradictores per censuram ecclesiasticam compescentes. Quòd si non ambo his exequendis potueritis interesse, alter vestrum ea nihilominus exequatur. Datum Laterani viii. Kalen. Maij, pontificatus nostri anno tertiodécimo.

ZAMORENSI EPISCOPO,
& magistris Mauricio Archidiacono Tolitano & Michaili Canonico Segobienfi.

Epist. 60.
De eadem re.
Cap. Sulcitata.
De in iur. restituitur.

Sulcitata super diversis articulis &c. in eundem modum ut in alia per totam usque duximus indulgendam. Quocirca præsentium vobis auctoritate mandamus quatinus recipiatis testes quos pars monasterij ad probandam præscriptionem legitimam &c. ut in alia usque à nobis prolata sublato appellationis obstaculo executioni mandetur, cuius executionem tibi, frater Zamorensis, & venerabili fratri nostro Legionensi Episcopo duximus committendam. Volumus nihilominus & mandamus ut ab Episcopo recipiatis idoneam cautionem quòd si monasterium in causa ipsa per sententiam prævaluerit, uniuersa quæ medio tempore ipsius sententiæ occasione percepit monasterio restituat memorato. Quòd si non omnes &c. duo vestrum ea &c. Datum ut in alia per totum.

E I S D E M.

Epist. 61.
De negotio Cappelle S. Mariæ de castro Soris.

Cum in causa quæ inter Burgensem Ecclesiam & Clericos sanctæ Mariæ de castro Soris super quibusdam Ecclesiis & rebus aliis vertitur, ad dilectum filium Abbatem de Retorta & Priorem de Corubiis fuerint à sede apostolica litteræ impetratæ, ipsi reputantes venerabilem fratrem nostrum Burgensem Episcopum contumacem, in rerum petitarum possessio-

nem causa rei servandæ partem induxerunt adversam. Verùm cum super eorundem processu, quem memoratus Episcopus, utpote post appellationem ad nos legitime interpositam attentatum, revocari petebat, inter ipsum & . . partis adversæ procuratorem fuisset in nostra præsentia diutius litigatum, taliter fuit demum à nobis de ipsorum voluntate provisum, ut tam super dictarum rerum omnium possessione quam etiam fructibus, quos nunc possunt dicti Clerici restituere, præfato Episcopo restituis, de restituendis aliis, quam citò se facultas obtulerit, idoneam exponant dicti Clerici cautionem; ad quod eos, si necesse fuerit, per vos volumus & mandamus, appellatione remota, ecclesiastica censura compelli. Postmodum autem Episcopus petiit coram nobis ut Clericos ejusdem Ecclesiæ, qui post interdicti ab eodem Episcopo & excommunicationis sententias à Palentino electo & suis conjudicibus delegatis à nobis propter eorum contumaciam rationabiliter promulgatas divina præsumperant officia celebrare præfatis sententiis vilipensis, pœna dignaremur canonica castigare, ac quorundam eorum corpora faceremus de cimiterio ecclesiastico exhumari, quæ interim fuerant tutulata. Procurator verò prædictus tam super libertate liberè sibi eligendi prælatum quam etiam super tertiis ipsius Ecclesiæ, medietate domorum, molendinorum, vinearum, terrarum, & hortorum ad ipsam Ecclesiam in eodem castro spectantium, & Ecclesiarum ac terrarum ejusdem castri & circumadjacentium heremitarum, item sancti Nicolai, sancti Dominici, sanctæ Cæcilie, sancti Iacobi, sancti Stephani, sancti Iohannis, sancti Michaelis, & sanctæ Eulalie Ecclesiarum & heremitarum circumadjacentium eis, rursum sancti Michaelis de Tavanera, sancti Stephani de Castriello, sanctæ Mariæ de Villafilos, sancti Martini & sancti Andreæ Ecclesiarum, cum adjacentibus eis heremitoris universis, terrarum quoque ac vinearum & molendinorum medietatis & de Arnelas & de Palatios & de Fitero Ecclesiarum, necnon & de Pontefitro, & de Feneiolsa, & Villæ viridis, & de Alcobella, & sancti Cypriani Ecclesiarum, ac heremitarum omnium circumadjacentium eis, procuratorum quoque & obedientiarum & interdictorum de Valbonella, de Fonte Lefina, & de Valvinchera, & de Valvas Ecclesiarum, & medietatis de solaribus, hortis, terris, vineis, molendinis Ecclesiarum

de villa Serigo, & circumadjacentium heremitarum, de Villimara & de Villaquiran Ecclesiarum, terrarum & vinearum Ecclesie de Valdemoro, cum adjacentibus eis heremitoriis universis, de Quintanella quoque & de Fontan, de Castellanos & de Villa Aios Ecclesiarum, medietatis insuper de solaribus, terris, hortis, vineis, & molendinis Ecclesie de Fanos, & de Fenestrofa, cum heremitorio, & de Pedrofa, cum circumadjacentibus heremitoriis sancte Eugenie & sancti Iohannis de Piverga Ecclesiarum, ac instituendi Prælatos & Archipresbyteros in eisdem, & hereditatis eujusdam apud Ormaza restitutionem humiliter postulavit. Petit quoque ut quasdam res mobiles, scilicet thuribulum & scyphum argentea, mulam & mulum, centum oves, & tria juga boum cum apparatus suis, duodecim porcos, & sex modios panis, dolium vini, gallinarum quoque & anserum, ac valentiam annonarum quæ prædictus Burgenfis Episcopus per tres menses in quindecim equitaturis expendit, tapeta duo, linteamina tria, & totidem pulvinaria, mantas tres, culcitram unam, mantilia quatuor, fogam carralem de corio, ferrum caldararum, acetrum, tres azados, totidem azadas, quatuor cistas scutellis plenas, quatuor fulchra, & auricularia tria, coopertorium unum, necnon & lectum de corio, cuppam de Villa Aios ad villam de Silos tunc temporis deportatam, duas cuppas alias de civitate Burgenfi ablatas, & aliam venditam in Levis, scamna tria, carrum ferratum, quibus omnibus pars sua spoliata fuerat, ei restitui mandavimus. Adjecit insuper quod dictus Burgenfis Episcopus claves Sacristie abstulit violenter, codicemque privilegiorum ablatum non reddidit donec ea quæ contra ipsum & suam Ecclesiam in eo continebantur abrafit; quædam nihilominus detinens quæ delegati à nobis iudices sub excommunicationis pena restitui præceperunt. Quæ omnia sibi procurator prædictus cum fructibus perceptis ex eis restitui postulabat, & super his satisfactionem sibi congruam exhiberi. Lite igitur coram nobis super præmissis legitime contestata, quia super utrinque propositis nobis non potuit fieri plena fides, causam ipsam de ipsorum Episcopi & procuratoris assensu vobis duximus committendam, per apostolica vobis scripta mandantes quatinus absolutis clericis eujusdem Ecclesie ad cautelam, audiatis causam, & eandem, si de partium voluntate processerit, appellatio-

ne remota sine debito terminetis, facientes quod decreveritis per censuram ecclesiasticam firmiter observari. Alioquin ipsam sufficienter instructam ad nostram presentiam remittatis, præfigentes partibus terminum competentem quo se nostro conspectui repræsentent justam auctore Domino sententiam recepturæ. Testes autem qui ab utraque parte fuerint nominati, si se gratia, odio, vel timore subtraxerint, per censuram eandem appellatione remota cogatis veritati testimonium perhibere. Nullis litteris obstantibus præter assensum partium à sede apostolica impetratis. Quod si non omnes his exequendis &c. duo vestrum ea nihilominus exequantur. Datum Romæ apud sanctum Petrum quarto Kal. Maij, anno tertio decimo.

E I S D E M.

Burgenfi Capitulo dudum ad nos suam querimoniam destinante quod monasterium sancti Iohannis de Ortega ad Burgensem Ecclesiam pertinebat, cui G. Martini sacerdos & quidam alij debitam recusabant obedientiam exhibere, violenter ipsum monasterium detinentes, nos bonæ memoriæ Episcopo & dilectis filiis Archidiacono & Thesaurario Palentinis commisimus causam ipsam. Coram quibus P. Iohannis Burgenfis Ecclesie procurator contra Petrum Bartholomæi, Petrum Iohannis, Dominicum Martini, Iohannem & Gundisaluum, singulariter videlicet contra quemlibet, suam exeruit questionem; & possessorium iudicium intendendo, proposuit ab eisdem violentiam Burgenfi Ecclesie fuisse illatam, restitutionem portionis unius Canonici petens à quolibet prædictorum; postulans nihilominus ut expellerentur à monasterio memorato, utpote violenter intrusi, & propter inobedientiæ vitium pena canonica punirentur. E contra prædicti Canonici prorsus inficientes se aliquam Burgenfi Ecclesie violentiam intulisse aut extitisse inobedientes eidem aliquatenus vel rebelles, dixerunt quod cum essent Canonici regulares, nihil penitus possidere poterant vel agere seu etiam respondere absque sui Prioris licentia & mandato. Adjecerunt insuper quod cum divisæ non essent in præfata sancti Iohannis Ecclesia portiones, ipsi, cum nihil certum penitus possiderent, etiam si essent Clerici seculares, ad restituendam aliquam portionem non poterant condemnari, nec à præfata Ecclesia supradicta occasione depelli. Iudices verò

Epist. 61.
De causa monasterij de Ortega.